

18. Witty P. The gifted child / P. Witty. Boston. – MA : D. C. Heath, 1951.

Тадеев П. А. Организационно-педагогическая деятельность ассоциаций для одаренных американских школьников: прошлое и настоящее.

В статье анализируется организационно-педагогическая деятельность “Американской ассоциации одаренных детей” и “Национальной ассоциации одаренных детей” с момента их образования до наших дней. Дается характеристика деятельности основателей ассоциаций, а также определяется их роль в дальнейшем становлении организаций. Особое внимание акцентируется на современном этапе деятельности ассоциаций.

Ключевые слова: американские ассоциации, организационная и педагогическая деятельность, одаренные ученики.

Tadeyev P. O. Activities of Organizational and Pedagogical American Gifted Children: the past and modern period.

The article deals with the analysis of the organizational and pedagogical activities of “American Association for Gifted Children” and “National for Gifted Children” from the moment of their foundation up to our days. The author characterizes the activities of associations’ founders and determines their role in further development of those organizations. Special attention is paid to the modern period of their activities.

Keywords: American associations, organizational and pedagogical activities, gifted students.

Тадеева М. І.

**Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука**

ДОСВІД РЕФОРМУВАННЯ ШКІЛЬНОЇ ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ В РАМКАХ РЕКОМЕНДАЦІЙ ОСВІТНІХ ТА МОВНИХ ІНСТИТУТІВ РАДИ ЄВРОПИ

У статті розглянуто проблеми реформування сучасної шкільної іншомовної освіти в Україні: європейський контекст. Проаналізовано сучасний стан розвитку шкільної іншомовної освіти, спрямованої на реалізацію за загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти в рамках модернізації змісту, форм і методів навчання та оцінювальних рівнів мовленнєвої компетенції учнів.

Ключові слова: шкільна іншомовна освіта, зміст, навчальний план, оцінювання, мовні проекти.

Актуальність та постановка проблеми. На початку XXI століття в країнах членах Ради Європи зростає розуміння того, що підвищення рівня екологічної, соціальної та культурної інтеграції вимагає високого рівня лінгвістичної гармонії. На досягнення цієї мети спрямована сучасна політика у сфері навчання іноземних мов, яку можна вирізняти як окремий напрям мовної та освітньої політики, розроблений інституціями Ради Європи та Європейського Союзу. Сприяння вивченню іноземних мов ще з 80-х років XX століття стало окремим напрямом діяльності Єврокомісії що має свою назву Language Learning Policies (Політика в галузі вивчення мови). З початку 90-х років XX століття було започатковано багато програм у сфері освіти. Практично всі вони тією чи іншою мірою торкаються іншомовної освіти. Та, передусім, сюди входить програма Lingua, Leonardo da Vinci та Comenius. Більшість згаданих програм на сучасному етапі об'єднує в собі програма Навчання впродовж життя (“Lifelong learning program”). В період з 2004 по 2006 рр. в рамках шкільного вивчення іноземних мов програми Leonardo da Vinci та Socrates підтримали 2591 шкільний проект.

Впровадження мовної політики Ради Європи на національних рівнях шкільної іншомовної освіти стало імпульсом для здійснення конкретних кроків у напрямі реформування та переорієнтації національних освітніх політик з метою запровадження оголошеного на Барселонському саміті принципу організації навчального процесу “рідна мова плюс дві іноземні”. Вивчення двох іноземних мов стало пріоритетом у новій програмі

на 2009–2011 роки в країнах-членах Ради Європи та Україні [5; 7].

Метою статті є дослідження реформування шкільної іншомовної освіти в Україні в рамках рекомендацій освітніх і мовних інституцій Ради Європи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сутність державного сприйняття реформування галузі шкільної іншомовної освіти окреслено у Національній доктрині розвитку освіти в Україні XXI століття [4].

У працях вчених України актуалізовано різні аспекти проблеми шкільної іншомовної освіти: особливості її розвитку та організації у контексті сучасних підходів до викладання іноземних мов в різних європейських країнах (Л. Гульпа – в Угорщині, О. Кузнецова – у Великій Британії, І. Шкелебей – у Німеччині); порівняльний аналіз тенденцій розвитку змісту та реформування шкільної іншомовної освіти з іноземних мов (О. Локшина, А. Сбруева, О. Матвієнко, Л. Гриневич); теорія і практика перебудови викладання іноземних мов у школах (С. Ніколаєва, О. Бігич, В. Плахотник, В. Редько, Р. Мартинова).

Сьогодні інтеграційні та глобалізаційні процеси, що відбуваються на теренах Європи, дають поштовх для реформаторської перебудови шкільної іншомовної освіти в Україні. Основні напрями цих процесів ми схарактеризуємо в цій статті.

Виклад основного матеріалу. Соціально-економічні чинники і проблема європейської інтеграції стали основними чинниками удосконалення системи іншомовної освіти в Україні. У Національній програмі “Освіта XXI століття” наголошується на тому, що вивчення іноземних мов стоїть на другому місці після української мови за важливістю у програмі шкільного вивчення. Сучасна шкільна освіта поділяється на три ланки: початкову (1-4 класи), середню або базову (5-9 класи) і старшу (10-11 класи). Цілі і кінцеві результати шкільного вивчення іноземних мов описані в Державному стандарті з іноземних мов і в Україні після закінчення початкової школи учні повинні володіти іноземною мовою на рівні А1 Загальноєвропейських Рекомендацій, базової школи – на рівні А2 і старшої школи – на рівні В1 [2, с. 8-10].

Міністерством освіти і науки України разом з провідними фахівцями з іншомовної освіти розроблені програми щодо підтримки мовної освіти обдарованих дітей, які навчаються в школах з поглибленим вивченням іноземних мов, в яких велика увага звертається на використання позакласних і позашкільних заходів з метою удосконалення іншомовної освіти мовленнєвої компетенції. Також практикується додаткове вивчення другої іноземної мови, починаючи з раннього шкільного віку.

В українських школах загалом вивчається шістнадцять іноземних мов. Зазвичай першу іноземну мову починають вивчати з першого або другого класу і другу мову – з п'ятого класу. Найпопулярнішою серед шістнадцяти мов вважається англійська мова.

Ще до 2000 року обов'язкове вивчення іноземної мови розпочиналося з 4-5 класу. У новій програмі середньої школи перша іноземна мова починає вивчатися з другого класу, в спеціалізованих школах з поглибленим вивченням іноземних мов ще в 1-3 класах відводиться три години цього предмету на тиждень, чотири години – у четвертому класі, п'ять годин на тиждень у 5-11 класах. Друга іноземна мова вводиться в п'ятому класі в об'ємі три години на тиждень впродовж всього періоду вивчення. До навчального плану спеціалізованих шкіл входять такі курси як країнознавство, зарубіжна література, ділова іноземна мова і технічний переклад, що дуже підсилює загальний високий рівень володіння мовою учнів, що навчаються в таких навчально-освітніх закладах.

Англійську мову вивчають біля 90% учнів, а решта вибирає німецьку, французьку та іспанську мови. На жаль, число учнів, що вивчають цих три мови за останній час скорочується. Виняток становить хіба що іспанська та інші мови, якщо судити з таблиці 1:

Таблиця 1

Рік	Мова			
	англійська	французька	німецька	іспанська та інші групи
1996–1997	3 555 326	482 377	833 468	19 362
2008–2009	4 048 551	257 241	737 409	35 750

В останній час спостерігається постійне зростання кількості випуску вчителів іноземних мов. За період з 1996 до 2008 року число вчителів англійської мови в державних школах зросло на 36% – з 28 263 – до 38432. Особливо вражаюча тенденція зростання числа вчителів іноземних мов у початковій школі пояснюється введенням у 2002 році вивчення іноземної мови, починаючи з другого класу, (2215 – у 1996 році і 14471 – у 2006 році).

Таблиця 2

Мова	Число шкіл з вивченням іноземних мов	Число шкіл з поглибленим вивченням іноземних мов	Число шкіл, де вивчають одну іноземну мову	Число учнів, що вивчають дві мови
англійська	17118	1385	37155551	62030
німецька	7136	159	694506	294739
французька	2042	90	229620	117424
іспанська	103	12	14528	11927
китайська	1		171	171
японська	2		140	10
турецька	7		625	390
інші	136	21	82838	12130
разом	20245	1484	4155542	497749

Проаналізуємо основні тенденції розвитку початкової шкільної іншомовної освіти в Україні за останнє десятиріччя.

Таблиця 3

Рік	Число вчителів англійської мови	Число вчителів французької мови	Число вчителів німецької мови	Число вчителів іспанських та інших мов
1996–1997	28263	4283	8299	383
2008–2009	38432	2965	7478	423

У системі формування шкільної освіти мовній освіті відводиться чи не найважливіша роль. Як зазначалося раніше, за реформою 2000 року обов'язкове вивчення іноземної мови тепер вводилося з другого класу початкової школи.

З 2001 року розпочався новий етап у розвитку ранньої іншомовної освіти. Великі зміни відбулися не лише в питаннях вікового періоду початку вивчення іноземної мови, а й стали розроблятися нові програми навчання, відбувалися зміни в підходах та змісті навчання

іноземних мов. Особливої уваги заслуговує підтримка в цьому напрямку з боку Британської Ради, Ембасати Франції, Німеччини, Іспанії, США, які виділяли експертів, проводили методичні семінари, пропонували програми стажування кращих учнів і вчителів.

Особливі зміни за останні два десятиріччя відбулися у формуванні змісту ранньої шкільної іноземної освіти в напрямку удосконалення комунікативних вмінь і практичного володіння іноземними мовами. В Україні розпочалося розроблення власної концепції раннього навчання іноземних мов, що базується на принципах, закладених в Загальноєвропейських Рекомендаціях з мовної освіти. Особливої уваги заслуговують праці відомих українських вчених-лінгводидактів Р. Мартинової, яка запропонувала дидактичну модель змісту навчання іноземних мов, В. Плахотника, в яких розроблені теоретичні основи навчання іноземних мов на початковому етапі середньої школи [3].

Т. Шкваріна проаналізувала основні принципи і методи організації навчання іноземної мови дошкільників та молодших школярів. Важливе місце в теорії і практиці ранньої іноземної освіти займає соціокультурний компонент, що поєднує врахування особливостей культури, звичаїв, традицій України та країни, мова якої вивчається. Особливе місце в розвитку цього аспекту шкільної іноземної освіти займають праці О. Першукової [7] та В. Редька [8]. О. Бігич дає аналіз психолого-педагогічних особливостей навчання іноземної мови молодших школярів. Дуже важлива роль при цьому відводиться психологічному клімату у класі або групі, що підвищує мотивацію молодших школярів до вивчення іноземної мови, змушує їх не зосереджуватися на своїх мовних та граматичних помилках.

На рівні середньої загальноосвітньої школи сьогодні в Україні вивчаються англійська, німецька, французька, іспанська мова, дуже рідко китайська, японська, арабська, турецька, хінді, корейська, перська, польська та скандинавські мови.

Такий мовний репертуар забезпечує повагу і толерантність до історичного та культурного розмаїття країни.

Зазвичай учні середньої і старшої школи вивчають дві або три іноземні мови. Мовна і соціокультурна компетенція забезпечує міжнародне спілкування та духовний розвиток особистості. Постійно зростає кількість учнів, що вивчають дві іноземні мови, що є позитивною тенденцією розвитку іноземної освіти:

Таблиця 4

Іноземна мова	Число учнів, що вивчають мови як					
	Першу мову		Другу мову		Поглиблено	
	Число	%	Число	%	Число	%
Англійська	3835606	83,8	98597	2,2	336250	7,3
Німецька	536093	11,7	213878	4,7	33230	0,7
Французька	202196	4,4	80278	1,8	24953	0,5
Іспанська	4504	0,1	7798	1,8	3224	0,07
Всього	4578	39,9	400551	10,5	397857	8,6

Іноземні мови в середній школі вивчаються як обов'язковий предмет. Успішно працюють спеціалізовані школи з поглибленим вивченням двох і більше іноземних мов, в яких такий розподіл вивчаючих за мовами:

Таблиця 5

Іноземна мова	Число учнів, що вивчають мови як					
	2002 – 2003		2004 – 2005		2005 – 2006	
	Число	%	Число	%	Число	%
Англійська	338886	6,4	312992	6,1	336250	7,3
Німецька	28555	0,5	28871	0,5	33230	0,7
Французька	20185	0,4	19161	0,4	24953	0,5
Японська	3601	0,07	3258	0,06	3424	0,07
Не вивчають поглиблено	391227	7,4	364282	7,1	397257	8,6
Число вивчаючих іноземні мови	5247	0,72	5160718		4976256	

Оновлення цілей і змісту освіти з іноземних мов веде до оновлення навчальних технологій. Навчальні плани середньої школи базуються на психолого-педагогічних та методичних дослідженнях, що розглядають навчання іноземних мов в рамках діяльнісного підходу у контексті полілогу культур.

Визначення нових цілей, змісту і методів навчання складає основу реформування шкільної іншомовної освіти в рамках Рекомендацій Ради Європи з мовної освіти.

Державний стандарт базової і повної середньої освіти (старшої школи), нові цілі і принципи організації сучасної шкільної іншомовної освіти відображають сучасні потреби українського суспільства на шляху до європейської інтеграції. Комунікативний метод навчання іноземних мов дає змогу реалізувати індивідуальний потенціал школярів і є передумовою реалізації принципу навчання іноземних мов упродовж життя.

Зростаюча потреба у спілкуванні та співробітництві між європейськими країнами, між народами різних мов і різних культур ставить перед Україною завдання модернізації сучасної освіти в цілому та іншомовної освіти зокрема. Міністерство освіти та науки видало директиву щодо створення нового навчального плану з іноземних мов для неспеціалізованих середніх шкіл. Впровадження комунікативного навчання іноземних мов співпало з появою нової системи оцінювання знань, вмінь і навичок з іноземних мов. Завдяки підтримці таких міжнародних організацій як Британська Рада, Американська Рада з міжнародної освіти, Відділення преси і культури американського посольства в Україні, Інститут Гете, Французький альянс, Іспанська амбасада були створені нові програми з іноземних мов (2-12 класи). Сьогодні функціонує два типи програм: для учнів з одинадцятирічним терміном навчання, затверджена у 1998 році і для учнів з дванадцятирічним навчанням, що затверджена у 2004 році. Однак, згідно нової директиви Верховної Ради України в червні 2010 року, знову відновлено одинадцятирічну освіту в усіх школах України [20].

Проаналізуємо обидві програми з іноземних мов. У програмі для шкіл з одинадцятирічним навчанням акцентується на граматично-перекладному підході у навчанні, тобто формуванні граматичної компетенції. У центрі навчання мови знаходиться швидше форма а не значення. Цей традиційний, донедавна в Україні, підхід розглядає учня як пасивного отримувача готової інформації. В результаті учні ведуть себе пасивно і незацікавлені в отриманні нової інформації на уроках. В цьому випадку нерідко вивчення іноземних мов не завершується комунікацією.

Програми для дванадцятирічної базуються на розвитку комунікативних компетенцій школярів. Цей підхід ґрунтується на підтримці лінгвістичних функцій, спрямованих на комунікативно-орієнтоване вивчення мови, що побудоване на методології Загальноєвропейських Рекомендацій з мовної освіти і зосереджено на формуванні мовних

компетенцій. В центрі навчання знаходиться сам учень, який підтримує процес постійного спілкування з ровесниками та учителями. При цьому роль вчителя зводиться до залучення учнів до спілкування, керівництво цим процесом та вироблення індивідуального підходу до кожного учасника. Ось чому цей підхід здобув схвалення освітян, учнів, батьків і є основним – найефективнішим підходом в шкільній іншомовній освіті переважної більшості країн-членів Ради Європи та світу [5].

Відповідно до цього підходу учні-випусники середньої загальноосвітньої школи повинні продемонструвати:

- здібності активного використання іноземної мови в ситуаціях реального спілкування;
- базовий рівень мовних і мовленнєвих вмінь, навичок (аудіювання, говоріння, читання і письма) що відповідає рівню B1 Рекомендацій Ради Європи;
- ґрунтовні знання базових синтаксичних, семантичних, граматичних, флегматичних, аспектів іноземної мови, що відповідають рівню B2 Рекомендацій Ради Європи;
- здібності виконувати комунікативні навчання, звертаючи особливу увагу на соціокультурний і соціолінгвістичний аспекти мови;
- здібності використовувати шкільний досвід для подальшої незалежної роботи, спрямовані на самоудосконалення і вибір майбутньої професії;
- вміння використовувати аутентичні матеріали іноземної мови з метою самоосвіти і самоудосконалення [3].

Основними принципами сучасної парадигми освіти з іноземних мов в Україні вважається:

- комунікативна спрямованість;
- особистісно орієнтовний підхід;
- автономія учнів;
- інтегроване навчання мовних і мовленнєвих вмінь (аудіювання, говоріння, читання і письма) [6, с. 13-14].

На основі цих принципів сучасної мовної педагогіки необхідно створювати сьогодні концепцію розвитку іншомовної освіти в Україні.

Основними принципами відбору змісту матеріалу для навчання іноземних мов вважаються такі, на думку В. Редька:

- повторення попереднього вивченого і засвоєного матеріалу;
- поступове підвищення рівня складності матеріалу, що пропонується для вивчення;
- мотивація учнів, до навчання іноземної мови, суть якої полягає у першочерговому вивченні найбільш важливого та необхідного матеріалу.

Загальною стратегією шкільної іншомовної освіти в Україні вважаються потреби сучасного суспільства і рівень розвитку лінгвістичної, психологічної та педагогічної науки. Ця стратегія включає передусім комунікативний підхід, який визначає практичну ціль навчання і вивчення іноземної мови, тобто оволодіння іншомовною інтракультурною комунікацією засобами розвитку інтракультурної комунікативної компетенції та її компонентів [1; 8; 9].

Важливим аспектом у процесі модернізації шкільної іншомовної освіти в Україні сьогодні вважається контроль та оцінювання знань школярів, перш за все в рамках зовнішнього незалежного оцінювання, яке нещодавно започатковане в нашій країні. Вивчаючи досвід оцінювання знань, вмінь і навичок з іноземних мов у багатьох країнах Ради Європи, в Україні дотримуються вимог, розроблених в Загальноєвропейських Рекомендаціях з мовної освіти. У працях О.Кузнецової аналізується система оцінювання володіння мовами в Великій Британії, а в дослідженні Л.Гульпи описується досвід такої роботи в Угорській Республіці.

Основні напрями реформування шкільної іншомовної освіти в Україні в Європейському контексті досліджувала група експертів з Ради Європи на чолі з Дж. Трімом, провідним фахівцем з цієї галузі, у жовтні 2010 року. Звіт про сучасний розвиток шкільної іншомовної освіти України отримав високу оцінку з боку вчених – лінгводидактів і вчителів – практиків членів експертної групи.

Висновки.

Незважаючи на те, що Рекомендації Ради Європи з мовної освіти впроваджувалися з однаковою інтенсивністю, основні реформи в Україні здійснювалися в таких сферах:

- перегляд структури освітньої системи у світлі необхідності впровадження навчання іноземних мов впродовж життя;
- впровадження вивчення іноземних мов у початковій школі та в дошкільних закладах;
- реалізація у навчальних планах принципу CLIL (Content and language integrated learning), який визначає викладання одного предмету різними мовами, приділяючи увагу як розвитку професійних знань, так і рівням володіння мовою;
- збільшення витрат на стажування вчителів іноземних мов та видавництво шкільних підручників;
- перегляд шкільних навчальних планів, екзаменів та сертифікатів з метою приєднання до загальноєвропейської шкали оцінки рівнів володіння іноземними мовами, запровадженої Радою Європи;
- участь в європейських програмах та заходах, що реалізуються Єврокомісією та Радою Європи з метою огляду національних освітніх систем, розроблення необхідних для вивчення іноземних мов матеріалів та тестів, сприяння стажуванню вчителів іноземних мов за кордоном і європейському співробітництву між школами

Використана література

1. *Гульпа Л. Ю.* Тенденції розвитку іншомовної освіти у середніх навчальних закладах Угорської республіки : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.01 “Загальна педагогіка та історія педагогіки” / Л. Ю. Гульпа. – Івано-Франківськ : Прикарпатський нац. у-т ім. В. Стефанника, 2007. – 20 с.
2. Державний стандарт освіти для початкової школи : іноземні мови. Проект / Міністерство освіти і науки України // Іноземні мови в навчальних закладах. – 2010. – № 5. – С. 8-10.
3. *Мартінова Р. Ю.* Цілісна загально дидактична модель змісту навчання іноземних мов / Р. Ю. Мартінова. – К. : Вища школа, 2004. – 456 с.
4. Національна доктрина розвитку освіти. II Всеукраїнський з'їзд працівників освіти. – К. : МОН України, 2002. – 232 с.
5. *Несвіт А. М.* Проект Ради Європи “Політика та практика викладання в умовах соціокультурного розмаїття як нове бачення міжкультурної освіти” / А. М. Несвіт // Іноземні мови в навчальних закладах. – 2007. – № 4. – С. 25-27.
6. *Ніколаєва С. Ю.* Цілі навчання іноземних мов в аспекті компетентнісного підходу / С. Ю. Ніколаєва // Іноземні мови. – 2010. – № 1. – С. 11-17.
7. *Першукова О. О.* Стратегія Європейських країн у галузі навчання іноземних мов / О. О. Першукова // Педагогіка і психологія. – 2007. – № 3-4. – С. 175-185.
8. *Редько В. Г.* Фактори впливу на функціонування сучасної системи навчання іноземних мов у загальноосвітньому навчальному закладі / В. Г. Редько // Педагогіка і психологія. – 2001. – № 3-4 (32-33). – С. 43-183.
9. *Шкелебей І. І.* Мовна освіта в школах Німеччини / І. І. Шкелебей // Соціалізація особистості : зб. наук. праць Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. – К. : НПУ, 2002. – Т. XVIII. – С. 194-203.
10. Europeans and their Languages. 2006. Eurobarometer Implementation of “Education and Training 2010” Work Programme. “Improving Foreign Languages Learning”. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/languagelearning_en.pdf.
11. Europeans' language skills on the rise. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.euractiv.com/en/culture/europeans-language-skills-rise/article-152828>.

Тадеева М. И. Опыт реформирования школьного иноязычного образования в Украине в рамках рекомендаций образовательных и языковых институций Совета Европы.

В статье рассматриваются проблемы реформирования современного языкового школьного образования в Украине: европейский контекст. Анализируется современное состояние развития школьного иноязычного образования, направленного на реализацию Общеввропейских рекомендаций по языковому образованию в рамках модернизации содержания, форм и методов обучения и оценивания уровней речевой компетенции учеников.

Ключевые слова: школьное иноязычное образование, содержание, учебный план, оценивание, языковые проекты.

Tadeyeva M. I. Experience of School Foreign Language Education Institutions Reformation in Ukraine in the Frames of Educational and Language Institutions of the Council of Europe Recommendations.

The article deals with the problems of modern school foreign language education reformation experience in Ukraine: European context. The author gives analysis of modern development position of school language education oriented on the direction of modernization processes of Common European Frames of Reference for Language education: content forms and methods of teaching, assessment of pupils communication competence levels.

Keywords: school foreign language education, content, curriculum, assessment, language projects.

Тимова Н. М.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

**ТЕХНОЛОГІЗАЦІЯ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ
З КРЕСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ**

У статті обґрунтовується необхідність впровадження в навчальний процес підготовки майбутніх учителів трудового навчання електронного курсу “Креслення” на базі системи MOODLE.

Ключові слова: оцінювання, навчальні досягнення, креслення, MOODLE.

Необхідність підвищення якості фахової підготовки майбутніх вчителів трудового навчання в умовах зміни соціально-економічних факторів розвитку суспільства зумовлює пошук нових форм і методів організації навчального процесу, застосування прогресивних технологій, зокрема нових підходів щодо оцінювання навчальних досягнень студентів.

Саме нові прогресивні технології оцінювання дозволяють уникнути суб'єктивізму у навчанні, досягти індивідуального підходу в навчальному процесі, підвищити мотивацію і особисту відповідальність студента за результати навчання. На думку Л. Одерія [2, с. 16] для цього необхідно “використання тестів і рейтингової системи контролю знань”, що сприятиме ефективному підвищенню рівня організації навчального процесу в цілому та об'єктивному оцінюванню навчальних досягнень студентів зокрема. В багатьох вузах практикується використання методу тестового контролю, який забезпечує стандартизацію змісту навчання, що відповідно до Закону “Про вищу освіту” викликано нагальною потребою проведення стандартизованих процедур виміру і оцінювання навчальних досягнень майбутніх фахівців. На нашу думку, саме технологізація навчального процесу у вищому навчальному закладі сприятиме стандартизації методики оцінювання навчальних досягнень з креслення майбутніх вчителів трудового навчання, застосуванню ефективних та раціональних способів організації навчального процесу, що гарантують науково-передбачуваний результат за умов використання електронного курсу “Креслення”, який створений на основі системи управління навчальними ресурсами MOODLE.

MOODLE (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment – модульна об'єктно-орієнтована система управління навчальними ресурсами) – система управління навчальним контентом і навчанням, яка широко впроваджена в Інституті інформатики та Інституті дистанційного навчання НПУ імені М. П. Драгоманова і призначена для створення та підтримки курсів як дистанційного, так і традиційного (аудиторного) навчання [4].

Започаткова у 1999 році, система MOODLE на сьогоднішній день є одним з найпотужніших і найпоширеніших середовищ для створення курсів дистанційного навчання та web-сайтів, систем тестування, адміністрування навчальним процесом тощо. (<http://docs.moodle.org>). Ця система використовується більш ніж у 100 країнах світу університетами, школами, компаніями і незалежними викладачами [4].

За вимогами сьогодення у вищих навчальних закладах України застосовується модульно-рейтингове навчання, яке передбачає логічне структурування змісту навчального